

Grozi nam ustavitev proizvodnje pancrjev

V zadnjih dveh številkah smo na tem mestu prikazali članom kolektivna situacija, v kateri sta se sedaj znašli usnjarska in čevljarska industrija nasploh v naši državi. Namen današnjega prispevka pa je, da kolektiv seznanimo z enim od kričočih primerov, ki vplivajo direktno na redni ali neredni potek naše proizvodnje.

Med načeli letošnje ekonomske politike sicer piše, da se mora proizvodnja za izvoz nemoteno odvijati, vendar pa vse kaže, da naša proizvodnja smučarskih čevljev za izvoz ne bo dosegla plana samo zaradi omejenega uvoza reprodukcijskih materialov. Eden takih materialov je **PCV granulata**, ki ga potrebujemo za brizganje podplatov pri smučarskih čevljih. V mesecu decembru 1971 je bil v Beogradu na Zvezni gospodarski zbornici med proizvajalci in potrošniki PVC granulata sklenjen sporazum, da se »ALPINI« odobri v letu 1972 uvoz 170 ton granulata. Del te količine smo lahko kmalu uvozili. V drugi polovici aprila pa smo prejeli obvestilo, na nam je zvezni sekretariat za zunanjo trgovino že odobreni kontingent 170 ton zmanjšal za cca 10% in od zmanjšane količine dovolili uvoziti le 50% iz zahodnih dežel, drugih 50% pa, da moramo uvoziti iz vzhodnih dežel. Kljub našim intervencijam na vseh merodajnih inštancah, je sklep sekretariata do danes ostal skoraj nespremenjen.

Dokazovali smo:

1. da granulata potrebujemo izključno za izvoz na zahodno tržišče,

2. da nam naši inozemski kupci v Evropi in Ameriki točno predpisujejo, od katere firme in katerega tipa granulata smemo uporabljati,

3. da inozemski kupec zahteva za preizkušanje vsakega novega materiala čas ene zimske sezone, predno da soglasje za uporabo in da še posebej to velja za PVC granulata, ker mora brizganj podplat obdržati prvotne fizikalne lastnosti na mrazu do 35° pod ničlo,

4. da so nam proizvajalci granulata v vzhodnih deželah sporočili, naj ne računamo na dobavo, ker so za letos povsem razprodali granulata.

Vsa naša dokazovanja so pripomogla le toliko, da smo dobili iz neke rezerve dodatnih 15 ton.

Celoten kontingent granulata, ki nam je sedaj na voljo, bo zadoščal do srede ju-

lija, kar pomeni ravno do kolektivnega dopusta. S čim pa bomo brizgali smučarske čevlje po dopustu, je še veliko vprašanje?

V zveznem sekretariatu za zunanjo trgovino pravijo: »Povečajte izvoz na konvertibilno področje, pa bomo dali soglasje za uvoz granulata«. Mi pa dopovedujemo: »Se planiranih in že pogodbeno prodanih količin smučarskih čevljev za izvoz ne bomo mogli izdelati, če nam ne dovolite uvoza zadostnih količin PVC granulata, ki ga v ustreznih količinah ne moremo dobiti niti na domačem tržišču, še manj pa v vzhodnih deželah.«

Ali je to res tako težko razumeti? To pa je, žal, le ena od težav, s kakršnimi se letos že vseskozi ubadamo. Podobnih primerov je vsak dan dovolj. O njih pa kaj več prihodnjč.

Lojze Kopač

Kako gospodarijo drugod?

PEKO SAM PROIZVAJA POLIURETANSKE PODPLATE

Tovarna PEKO je uvozila kompletne naprave za proizvodnjo poliuretanskih podplatov in jih montirala v prostorih bivše tovarne RUNO v Trzinu. Proizvodnja že poizkusno obratuje.

Kot je znano, je poliuretan zelo primeren za imitacijo plute, lesa in skorje, pa tudi usnja. Podplati so na oko težki in grobi, v resnici pa so izredno lahki.

Z lastno proizvodnjo se bo PEKO otresel odvisnosti od tujih dobaviteljev, presežek kapacitet pa bo zlahka oddal drugim domačim tovarnam.

FRANCOZI PRODIRAJO V AMERIKO

Francoska čevljarska industrija bo organizirala vrsto razstav v ZDA, v New Yorku, Bostonu, Massachusettsu, St. Luisu in Los Angelesu, da bi ameriško tržišče čimbolj seznanili s francosko obutvijo.

Dosegli 50% letnega plana

Proizvodnja dosega v letošnjem letu zelo solidne rezultate. Do konca maja je bilo po količini že izpolnjeno 50% celotnega plana, po vrednosti pa 48,5%.

Res je proizvodnja spomladanske in letne obutve lažja, ker je potrebno vložiti v proizvodnjo par manj delovnega časa kot pri zimski obutvi. Vendar smo dovolj prehiteli planirane roke in lahko že dokaj zanesljivo napovemo, da bomo precej visoko postavljene proizvodni plan letošnje dosegli, mogoče celo presegle.

Ta ocena se seveda temelji samo na doseženi delovni storilnosti. Na rezultat proizvodnje pa v veliki meri vpliva tudi oskrba proizvodnje s surovinami in pomožnim materialom. Zaradi velike konjunkturalne zgorjavnosti usnja na svetovnem tržišču le-tega zelo primanjkuje in so že prenekatero tovarno obutve imele vednevnostne zastoje v proizvodnji. V naši tovarni je proiz-

vodnja do sedaj še več ali manj normalno potekala. Probleme preskrbovanja z materiali za silo sproti rešujemo z menjavo planov in materialov in pa seveda s prizadevanjem nabavne službe. Vse to sicer zavira storilnost proizvodnje, zlasti pa še slabo vpliva na kvaliteto izdelkov. Vendar smo se hujšim zastojem doslej nekako izognili.

Upajmo, da se nam situacija preskrbe z materiali vsaj ne bo poslabšala in da bomo ob vspodbudi do sedaj doseženih rezultatov res tudi ob koncu leta 1972 zabeležili pohvalne rezultate proizvodnje.

Anton KLEMENCIC

Investicije predvsem v proizvodnjo

Delavski svet je nedavno sprejel plan letošnjih investicij, ki naj bi znašale 17 milijonov N din. Težišče vlaganja naj bi bilo v izpopolnitvi strojnega parka in opreme v proizvodnji. Z njimi naj bi povečali storilnost dela in izboljšali kvaliteto izdelkov.

Razvoj tehnologije obutve v svetu je zelo nagel. Kdor mu ne sledi, izpade iz brezobzirne tekme na tujem, pa tudi na domačem tržišču. Pogoji stabilizacije jugoslovanskega gospodarstva pa nam še posebej narekujejo, da moramo nenehno zmanjševati stroške proizvodnje, obenem pa ponuditi kupcem čimboljše kvaliteto in s tem doseči višjo prodajno ceno.

Vzporedno s porastom produktivnosti in s tem obsega proizvodnje pa moramo širiti tudi dejavnosti, ki spremljajo proizvodnjo. Tako že imamo problem premajhnih skladišč in dejavnice vzdrževalnega obrata. Tega problema se bomo letos lotili tako, da bomo zgradili ustrezno skladiščno halo.

Večji znesek bomo letos vložili še v širjenje in modernizacijo prodajne mreže. V planu je 5 novih prodajalnih vež starih pa bomo obnovili.

Žal so splavali po vodi vsi upi, da bi že letos gradili novo prodajalno v Zireh. Ustavilo se ni pri denarju, ampak pri lokaciji, kar pa bo do naslednje pomladi vsekakor urejeno, saj so načrti že v delu. Torej bomo novo prodajalno v Zireh gradili bržkone šele prihodnje leto.

Manjša vlaganja pa plan predvideva za nakup pisarniške opreme, strojev in aparatov.

Za vsa predvidena vlaganja imamo zagotovljena lastna sredstva v poslovnem skladu. Na kredite v sedanji situaciji skoraj ni računati, saj so celo banke nelikvidne. Kajpak, če bo možnost, se tudi ugodnih kreditov ne bomo branili.

NA JAPONSKEM OPUŠČAJO GUMIJASTO OBUTEV

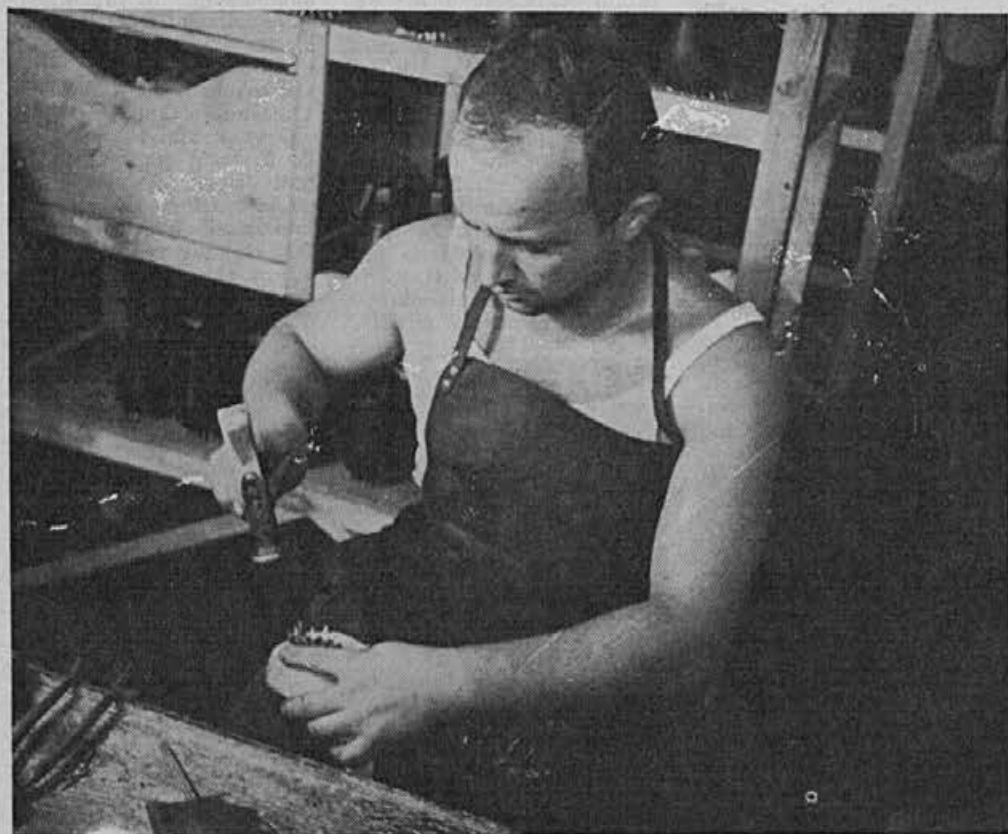
Zaradi zmanjšane izvoza v ZDA je firma Sekaicko Rubber Co iz Osake ukinita dve tovarni gumijastih čevljev in odpustila 472 delavcev.

Tiskarski škrat

V dvajsetem stoletju ni več vil, škrtov in podobnih pravljicnih bitij. To pa ne velja za tiskarskega škrtarja, ki se včasih vtiho-tapi tudi v naše glasilce. Tako nam je v zadnji številki ponagajal s tem, da je v članku »Pred katastrofo?« pri dnu drugega stolpca nagajivo pritaknil ničlo tam, kjer je najmanj umestna. Proizvajalcem obutve je namreč dovoljeno zvišanje cen le za 4%, ne pa (žal) za 40%.

Bralci so tiskarsko napako gotovo že sami opazili. Prosimo za opravičilo.

Uredniški odbor

OB 25. OBLETNICI NASE TOVARNE:

V prvih letih smo proizvajali predvsem težko obutev in to na obrtniški način.

Brez izobraževanja ni bodočnosti

Načrtovalci trdijo, da bo Slovenija leta 1985 dosegla na prebivalca 3000 dolarjev narodnega dohodka, toliko imata sedaj Švedska in Svica.

Tega zanesljivo ne bomo dosegli s trikrat večjim fizičnim naprežanjem, temveč z dopolnjeno in spremenjeno tehnologijo in organizacijo. Pogoj za to pa je ustrezno kvalificiran kader, ki bo sposoben ostvariti te spremembe.

Analiza enega naših visokošolskih zavodov pravi, da bi morala vsaka generacija (letnik) dati naslednjo strukturo usposobitve:

- 15 % z visokošolsko izobrazbo
- 35 % z višješolsko in srednješolsko izobrazbo
- 35 % s poklicno šolo
- 15 % priučenih ali ozko specializiranih

Ti podatki, ki veljajo povprečno za vso Slovenijo nam povedo, da v našem podjetju takšne strukture vsakeletne generacije ne bomo dosegli kljub razširjenemu štipendiranju. Za protitež takoj povprašamo: Ali nam stavimo vprašanje: Ali nam prav gotovo ni odvisen samo od nas. Korenite tehnološke spremembe so že zdaj vsakdanja stvar, konkurenca pa bo vedno hujša. Mislim, da ne smemo varati samega sebe in živeti od jalovega upanja.

Ce sedaj pogledamo letošnji program izobraževanja, ni lahko ugotovimo, da je poludarek prav na osnovni strokovni ravni, kjer je treba izpolniti še vedno zevajoče vrzeli. Po drugi strani pa nadaljujemo z usmeritvijo, ki smo jo pri-

čeli pred nekaj leti, in pripravljamo ljudi za perspektivo, ko se bodo klasični materiali in klasična tehnologija umikali prodoru novih dosežkov znanosti in tehnike.

Podobno je s šolanjem za poslovno smer naše dejavnosti. Zavedati se moramo, da smo prisiljeni vedno prodirati bolj v svet, kjer so poslovni tokovi dokaj komplicirani. Brez primerno strokovno usposobljenih ljudi bi tega ne mogli obvladati.

Mislím, da bi nas moralo voditi naslednje: Biti vsaj korak pred drugimi. Zavedati se namreč moramo, da delamo in bomo delali v težjih pogojih kot naši konkurenti. To velja tudi za izobraževanje.

Letos bodo razpisane naslednje štipendije:

REDNI ŠTUDIJI

Šola	Število
Administrativna šola	1
CSIC Ziri	15
Tehniška čevlarska šola	6
Ekonomski srednja šola	1
Tehn. usnjarska šola	1
Gimnazija	2
Šola za oblikovanje	1
Ekonomski fakulteta	2
Visoka ekonom. komerc. š.	2

IZREDNI ŠTUDIJI

Šola	Število
CSIC Ziri	40
Administrativna šola	1
Komercialna srednja	1
Ekonomski srednja	1

Višja šola za organiz.	1
Višja čevlarska	1
Ekonomski fakulteta	1
Visoka ekonom. komerc.	1

Štipendije se bodo letos povprečno za 20 %, kar je glede na podražitev še vedno malo.

Stroški za izobraževanje pa bodo naslednji:

— za redno šolanje	325.840.
— za izredno šolanje	181.400.—
— za seminarje in tečaje	147.900.—

— za izobraževanje delavcev v prodajalnah 27.500.—
— za družbeno-ekonomsko izobraževanje 12.600.—

Nejko Podobnik

Aktiv komunistov se krepi

Na sestanku aktiva ZK Alpine 17. maja so razpravljali o poslovanju podjetja v prvem tromesečju, pa tudi o organizacijskih vprašanjih. Med drugim so sprejeli v Zvezo komunistov sedem novih članov. To so:

ROZI NAGLIC, SLAVKO MAZZINI, NATASA DEMŠAR, MARIJA BACNAR, JANEZ KAVČIC, MILAN OBLAK in BOGOMIR ČOKAN.

Novo sprejeti člani so bili svečano sprejeti v članstvo ZK 30. maja v Škofji Loki.

E. D.

Ali nismo že preveč sebični?

Delavski svet je na svojem zasedanju 10. 4. 1972 razpisal natečaj za oddajo stanovanjskih posojil članom kolektiva v letu 1972 in to za tovarno 1.280.000,00 din ter za prodajno mrežo 350.000,00 din.

jene potrebne dokumentacije, ali pa ne gradijo v kraju zaposlitve oz. v primerni bližini. Neugodno je bila rešena tudi prošnja za odprodajo stanovanja v stanovanjskem bloku ALPINA, ker je preveč prosilcev za stanovanje.

Števil stanovanjskega problema iz rednih sredstev skupne porabe (nakup od privatnika, pridobitev stanovanjske pravice in podobno). Delavski svet je predlog potrdil.

Glede na razne pripombe in kritiko na sklep o razdelit-

Samoupravna kronika

MAJ 1972

8. Odbor za nagrajevanje

Sprejet je osnutek delovne pravilnice o delitvi sredstev za OD in sicer v tem, da bi se pri cvikanju konic s termo kavicami priznal težavnostni dodatek. Osnutek je že v obravnavi.

12. Odbor

za izobraževanje

Sprejet program izobraževanja za leto 1972; razpisane štipendije za redni in izredni študij, sprejet plan seminarjev in tečajev, izobraževanja delavcev v prodajalnah in plan družbeno-ekonomskega izobraževanja.

18. Gospodarski odbor

Sprejet predlog plana investicij za leto 1972, ki je bil nato predložen delavskemu svetu. Odobrene nekatere nujne investicije ter sprejet sklep o minimalnem znesku na poslovnem skladu prodajne mreže.

18. Odbor za delovna razmerja

Sprejete nove delavke za obrat Col in za obrat Gorenja vas ter strojni ključavničar za obrat Ziri. Potrjene premestitve in prenehanja delovnega razmerja nekaterih delavcev prodajne mreže in tovarne. Imenovan pomočnik vodje skladišča furnitur.

19. in 22. Odbor za

sredstva skupne porabe

Obravnavane prošnje za stanovanjsko posojilo, ki so bile vložene na podlagi natečaja delavskega sveta in sprejet sklep o razdelitvi stanovanjskih posojil.

22. Odbor

za osebno odgovornost

Izrečen javni opomin delavcu, ki je bil vinjen na delovnem mestu in se je netovarško obnašal do predpostavljenih ter opomindelavcu, ki je neupravičeno izostal z dela.

29. Odbor

za osebno odgovornost

V pripravljalnem postopku za ugotovitev odškodninske odgovornosti zaradi prelitja mazuta zaslišanih 11 delavcev, ki so kot pričevalci izjave in predložili dokaze, kar je podlaga za nadaljnje delo odbora.

30. Odbor za sredstva skupne porabe

Izpraznjeno stanovanje v stanovanjskem bloku Alpine v Stari vasi 59 dodeljeno delavki Slavki Fakin.

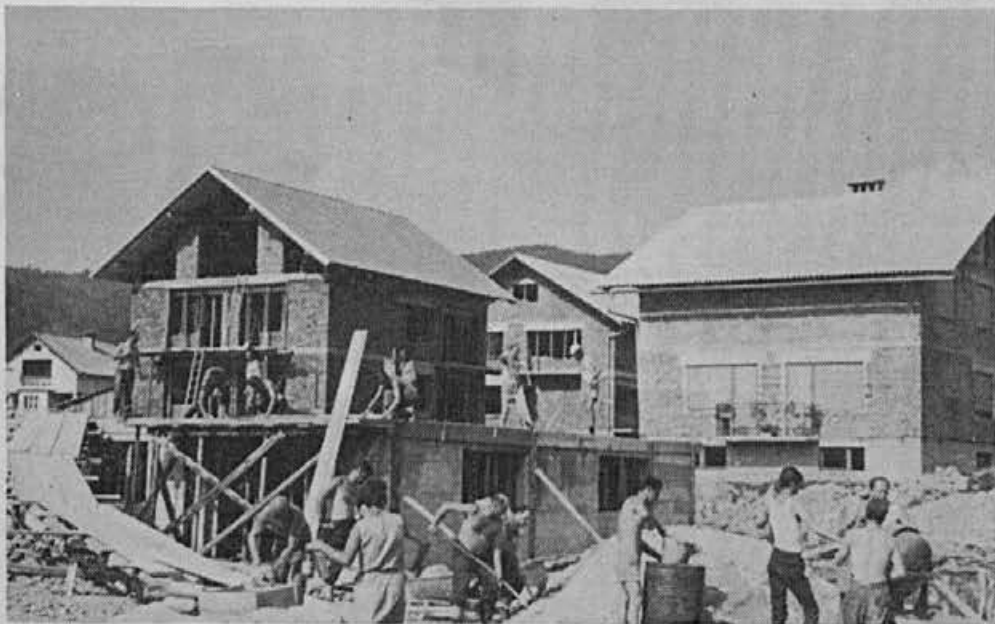
Razprava o pripombah na sklep o razdelitvi stanovanjskih posojil ter potrditev prvotnega sklepa o tem.

31. Delavski svet

Sprejeta poročila o delu odborov. Potrjen predlog odbora za sredstva skupne porabe o dodelitvi izrednega posojila iz rednih sredstev skupne porabe 6 članom kolektiva za rešitev stanovanjskega vprašanja. Sprejet sklep, naj direktor imenuje komisijo, ki bo preverila predračune prosilcev za stanovanjsko posojilo.

Sprejet plan investicij za leto 1972.

Izvedene dopolnilne volitve članov odborov delavskega sveta.

Delavci ALPINE si s prihranki in z lastnim delom sami gradijo stanovanjske hiše. Pri tem jim s posojili pomaga tudi podjetje.

Za razdelitev razpisanega zneska med prosilce je pooblaščen odbor za sredstva skupne porabe. Ta je pregledal vso dokumentacijo in ocenil odplačilno zmožnost prosilcev. Imel je težko delo. Ugotovil je, da precej prosilcev ni upravičenih do posojila oz. da posojila za rešitev stanovanjskega vprašanja ne potrebujejo. Vendar končne razdelilnice odbor ni sprejel že na prvi seji. Zelel je čim bolj realno in pravično razdeliti razpoložljiva sredstva, da bi res služila svojemu namenu. Šele na drugi seji 22. maja je po podrobni obravnavi vseh prijav končno sprejel tudi sklep. Posojilo je odobril 111 prosilcem, 17 pa jih je zavrnil. Zavrnjeni so bili predvsem prosilci, ki imajo po mnenju odbora stanovanjsko vprašanje v glavnem že rešeno, ali pa rabijsko posojilo za adaptacijo manjšega obsega, ali pa so že dosegli zgornjo mejo zneska posojila. Zavrnjeni pa so bili tudi tisti, ki še nimajo ure-

Pri prosilcih, katerim je bilo posojilo odobreno, pa je odbor upošteval, koliko mora kdo še dograditi, koliko posojila je že prejel v preteklih letih, ali je tudi njegov zakonec zaposlen v našem podjetju in še druge okoliščine.

Prošnje iz prodajne mreže je najprej obravnaval svet prodajne mreže, ker le-ta bolje pozna razmere prosilcev in je odboru pripravil predlog razdelitve. Svet mreže je predlagal, da se posojilo dodeli 14 prosilcem in to desetim za gradnjo, štirim za nakup. Za 3 prosilce je predlagal, da prejmejo posojilo za rešitev stanovanjskega vprašanja iz rednih sredstev skupne porabe.

O razdelitvi posojil med prosilce je odbor poročal delavskemu svetu na zasedanju 31. maja. Najprej je podal predlog, da se 6 prosilcem (3 iz tovarne in 3 iz prodajne mreže) odobri posojilo za re-

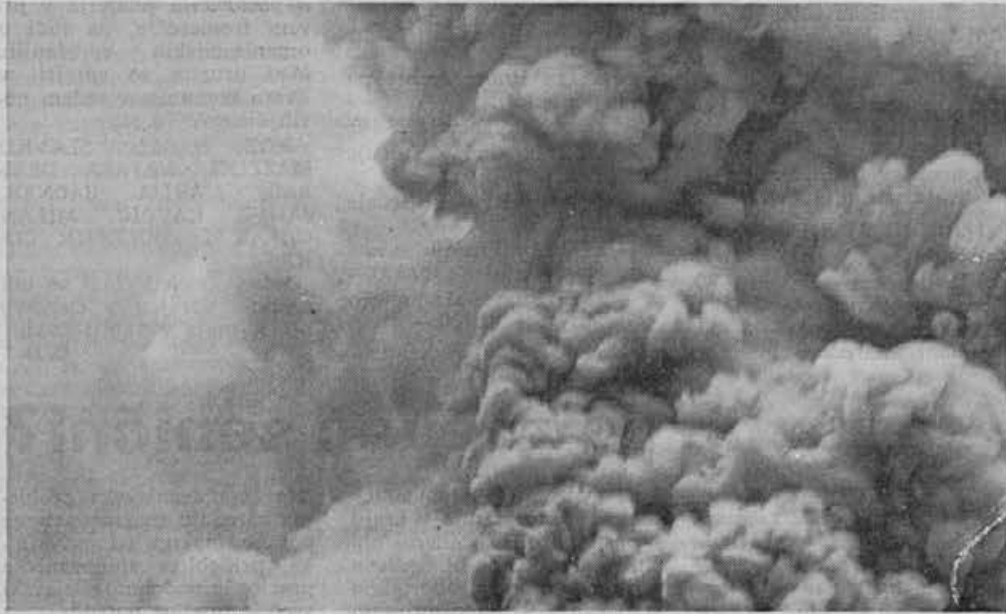
šitev stanovanjskega problema iz rednih sredstev skupne porabe (nakup od privatnika, pridobitev stanovanjske pravice in podobno). Delavski svet je predlog potrdil. Glede na razne pripombe in kritiko na sklep o razdelit-

Odbor za sredstva skupne porabe je ugotovil (s tem se je strinjal tudi delavski svet), da razdelitev razpoložljivih sredstev niti ne bi bila tako težka, ko bi prosilci prikazali resnično stanje in ne bi mislili predvsem na svoje dobro, temveč tudi na tiste, ki si morajo res šele zagotoviti streho nad glavo.

M. JESENKO

Sovražniku

Po »letalskem napadu« je Alpino zajel gost dim požarov. Enote civilne zaščite so takoj stopile v akcijo.

Gasilska enota je bila v izredno kratkem času na kraju »požara«

Reševalna ekipa je imela polne roke dela

V petek 26. maja popoldne so Žiri nudile dokaj nenavadno sliko. Kot bi zrastle iz tal, so se pojavile vojaške enote, ki so zavzemale obrambne položaje in patroljirale po okolici.

Resnj obrazji vojakov in njihovih starešin, so nekam čudno znani: saj to so vse naši delovni tovariši, ki smo jih še pred nekaj urami videli na delovnem mestu, sosedje, sorodniki.

Na sedežu krajevne skupnosti je vrvež, da takega še nikoli. Ljudje, nekateri v civilu, drugi v vojaških uniformah, neprestano prihajajo in spet hite na vse strani.

Tako je tudi v delovnih organizacijah.

Kaj se dogaja?

Krajevna skupnost je prejela sporočilo, da se je na Jugoslavijo nenadoma začel oborožen napad. Ker obmejne enote niso mogle zadržati iznenadnega močnega udara, se sovražne motorizirane kolone, podprte z letalstvom, že nevarno približujejo. Torej je pričakovati, da bodo Žiri vsak čas doživele letalski napad, računati pa je treba tudi z možnostjo sovražnikovega zračnega desanta.

V takšni situaciji — to ve vsak občan — je treba takoj aktivirati vseljudski odpor. Tako so ukrepali tudi v krajevni skupnosti, kjer so takoj sklicali štab odpora. Ta pa je po načrtih, ki so za takšen primer pripravljene, izvedel mobilizacijo vseh sil odpora.

Prilagoditve partizanskih enot so bili v zelo kratkem času na zbornem mestu, v rekordnem času so oblekli uniforme ter dekonzervirali in razdelili orožje, municijo in drugo opremo. Zastržili so tovarno in druge pomembne objekte in vzpostavili zveze.

Tudi enote civilne zaščite so bile na svojih mestih še pred potekom predvidenega časa. Vodstva družbeno političnih organizacij pa so izdala proglas občanom in jih s posebnim glasilom odpora vsako uro obveščala o položaju. Mladina in otroci pa so hiteli pisati parole, raznašali so letake in glasilo odpora.

V naši tovarni so delavci, ki niso bili mobilizirani, sicer nadaljevali z delom, vendar je tovarniški štab odpora takoj ukrenil vse potrebno, da evakuira na varnejše kraje vse zaloge najpomembnejših surovin, gotovih izdelkov in tudi nekatero opremo, ki bi jo lahko uporabili za proizvodnjo v vojnih razmerah.

Ob 16. uri je enota za obveščanje in alarmiranje prestregla sporočilo, da se nam približuje eskadrilja sovražnih letal. Dala je znak za alarm. Delavci v proizvodnji so na mah ustavili stroje in uredili vse, kar je v takih primerih potrebno ter se hitro, vendar disciplinirano umaknili v kletne prostore.

Tovarniško dvorišče in tudi ceste po Žirih so v hipu opustele. Le stražarji in opazovalci so ostali na svojih mestih.

Ze čez nekaj minut so sovražna letala zares napadla. Zasula so z bombami ALPINO, obrat Kladivarja in stavbe okrog TVD »Partizan«. Hkrati pa se je spustila na obronke Žirovskega vrha enota sovražnikovih padalcev.

Čez 15 minut, ko so sirene objavile konec alarma, so stopile na plan enote civilne zaščite. Reševalne ekipe so požrtvovalno izvlečile ranjene izpod ruševin, jim nudile prvo pomoč in odpremljale v krajevni zdravstveni center. Gasilske enote so z vsemi razpoložljivimi sredstvi gasile goreče stavbe, pripadniki tehnične enote pa so vneto razčiščevali ruševine ter vzpostavljali vodovodne in električne instalacije.

Medtem pa so se pripadniki partizanskih enot, kolikor jih ni ostalo za zavarovanje tovarne, vrgli na sovražne napadalce, ki so se že pripravljali, da zasedejo Žiri. Partizani so s spretnim manevriranjem v dveh urah obkolili in uničili celoten sovražni desant.

K sreči samo vaja

Prava vojna bi se s tem komaj začela. Ker pa je bilo vse to le vaja, je bilo »vojne« ob 19. uri konec. Takrat so se vsi udeleženci zbrali v kinodvorani, kjer je predsednik SO Skofja Loka tov. Tone Polajnar podal kratko oceno vaje. Poudaril je, da so občani Žirov pri tej vaji zelo izkazali, saj je bila mobilizacija izvršena skoraj brezhibno, vse enote pa so delovale tako kot bi šlo zares.

Tudi tovarniški štab je ocenil izvedeno vajo kot uspešno. Vsi mobilizirani člani kolektiva so se pravočasno prijavili na določenih mestih. Vsi, ki so zadolženi za prehod proizvodnje na vojne razmere, so samoiniciativno ukrepali in pravočasno izvedli vse priprave. Enote civilne zaščite so delovale ne samo požrtvovalno, ampak tudi strokovno, pri čemer je bilo zlasti vidno delovanje reševalcev — bolničarjev.

Tudi delavci in delavke, ki so sicer redno delali na svojih delovnih mestih, so z vso resnostjo izvedli vajo odhoda v zaklonišče.

Seveda so se ob vaji pokazale tu in tam tudi manjše pomanjkljivosti, ki jih bo treba v načrtih odpraviti. To pa je tudi namen takšnih vaj. V glavnem pa lahko rečemo, da smo v ALPINI in sploh v Žirih pripravljene, če še tako nenadoma pride do vojne. Prepričani smo se, da vsak občan ve, kaj mu je v takem primeru storiti.

Na enak način pa bi delovali tudi v primeru kake naravne katastrofe (potres, poplava) ali druge velike nesreče (npr. požar v tovarni).

Vojne ali nesreče si seveda ne želimo, vendar pa nam njihče ne more jamčiti, da do tega ne bo prišlo. Zato je prav, če smo za vsak primer pripravljene.

Tekst: S. Pertovi
Slike: F. Jesenko

bo trda predla

Tehnična ekipa išče »prekinjeni kabel«

Mladina je svojo pripravljenost na odpor sovražniku pokazala z izpisovanjem parol, trošenjem letakov in raznašanjem »Glasu odpora«.

Tovarniške ekipe civilne zaščite po končani vaji.

Partizanska enota Alpine je bila hitro na nogah.

Na položaju.

V pokoj odhajajo

Nedavno sta bila invalidsko upokojena dva dolgoletna člana naše delovne skupnosti: skladiščnik Janez Oblak in Tončka Reven, delavka v sekalnici.

Ob odhodu v pokoj sta nam povedala:

JANEZ OBLAK

»Opisal bom najtežji in najburnejši del svoje življenjske poti:

Leta 1942 sem bil poklican na obvezno regrutacijo za nemško vojsko. V času, ko smo čakali na odhod v vojsko, sem se povezal z aktivisti v NOV na terenu. Svetovali so mi, kakšna naj bo prava pot zavednega Slovenca. Poslušal sem jih in na večer pred odhodom v nemško vojsko sem odšel februarja 1943. leta v partizane. Vse leto 1943 sem preživel na Dolenjskem, v letu 1944 sem prišel na Gorenjsko v Prešernovo brigado. Se po osvoboditvi sem ostal vse tja do leta 1949 v JLA kot aktivni oficir. Iz službovanja v JLA me je pot zanesla na okraj v Kranj, nato v Smednik, od tam pa sem prišel leta 1952 v Ziri, v Alpino. Tu sem delal 21 let. Nisem se še čisto sprjaznil z dejstvom, da bom doma. Delal bom na svoji domačiji, kolikor bom pač mogel. Končno, upam, mi bo delo postalo razvedrilo. Tudi v družbeno-političnem življenju se nameravam aktivno udeleževati, če mi bo pač zdravje dopuščalo.»

Janezu tudi mi želimo obilico zdravja in sreče v pokoju.

TONČKA REVEN

»V tovarni sem bila zaposlena od leta 1961. Z delom sem začela na pripravi. Tam sem ostala nekaj mesecev, nakar sem bila premeščena v sekalnico na gumiranje no-tranjkov.

Pred nekaj leti mi je začelo pešati zdravje. Pogosto sem morala v bolnico, dostikrat pa nisem mogla na delo zaradi boleznih in izčrpanosti. Ze v lanskem letu so mi zdravniki v bolnišnici svetovali invalidsko upokožitev. Upala sem, da se mi bo zdravje vendarle popravilo. Uspeha ni bilo, zato me je leto invalidska komisija ocenila za invalida prve kategorije.

Ob odhodu v pokoj si želim, da bi se mi zdravje vsaj malo popravilo. Če bom lahko opravljala vsaj hišna dela, bom kar srečna.»

Tega ji želimo tudi mi.

E. D.

Poročili so se: HELENA LOGAR (2920), IRENA URSIČ, MARIJA BOGATAJ (2622), VIDA VIDMAR in STANISLAV KLEMENČIČ ter CILKA ZNIDARČIČ (GV).

Vsem iskrene čestitke!

NOVI ČLANI ODBOROV DELAVSKEGA SVETA

Nekateri kandidati pri volitvah članov odborov DS 10. aprila niso prejeli potrebne večine glasov, zato je delavski svet na zasedanju 31. maja izvedel dopolnilne volitve.

Izvoljeni so bili:

— za člana odbora za nagrajevanje **SLAVKO FERLAN**, obrat Gorenja vas

— za člana odbora za sredstva skupne porabe **NEŽKA TRČEK**, obrat Gorenja vas,

— za člana odbora za delovno varstvo **MIRO RUPNIK**, obrat Col,

— za člana odbora za obrambo **ANTON SELAK**, obrat Ziri,

— za namestnika v odbor za osebno odgovornost **JANKO BOGATAJ**, obrat Ziri.

Kadrovske novice

V mesecu maju je nastopilo delo 18 novih delavcev, delovno razmerje pa je prenehalo 11 delavcem.

V obratu v Zireh so bile naslednje spremembe: delo so nastopili Rajko Šubič — gradbenj delovodja, Leon Kunc — NK delavec, Marjan Peternel — NK delavec in Vinko Kopač — KV mizar. Na lastno zahtevo so izstopile priučene delavke v šivalnici: Alojzija Brence, Marija Verbič in Marija Arhar. Milan Oblak pa je izstopil zaradi služenja vojaškega roka.

Obrat ALPINE v Gorenji vasi je zaposlil 3 nove delavke: Marijo Ažbe, Mileno Čemažar in Darinko Štremfelj.

Na Colu smo povečali število zaposlenih delavk na 45. Na novo so se zaposlile: Ma-

Udeležili smo se usnjarijade

Kot že nekaj let, smo se člani športnih sekcij Alpine tudi letos udeležili usnjarijade, športnega tekmovanja, ki ga prirejajo podjetja usnjarske industrije iz Slovenije. Tekmovanje je bilo v Slovenskih Konjicah v počastitev stoletnice tovarne usnja Konus.

Konjice so približno tako velike kot Ziri, vendar je naselje bolj strnjeno in ima zato mestni videz. Konjičani nimajo toliko novih hiš, kot jih je pri nas, imajo pa veliko manj skrbi, saj lahko vse življenjske potrebščine dobijo doma v mnogih trgovinah in lokalih in jim ni treba za vsako večjo stvar na »izlet«.

Tudi na šport in rekreacijo niso pozabili, saj imajo dobro urejen športni park in novo telovadnico, na tem tekmovanju pa so pokazali, da so tudi dobri organizatorji.

Ker v Konjicah nimajo kegljišča in balinišča, so bila tekmovanja le v šahu, streljanju, nogometu in namiznem tenisu. Prvo mesto so ponovno osvojili predstavniki tovarne »PEKO« iz Trziča, mi pa smo se uvrstili šele v drugo polovico, saj kaj drugega tudi realno nismo mogli pričakovati. Naši nasprotniki so povedali, da so se za tekmovanje resno pripravljali, saj je uspeh na tekmovanju tudi velika reklama za podjetje. Naših uspehov na tekmovanjih pa ne moremo pričakovati, dokler v Zireh ne bomo imeli ustreznih športnih objektov. Poleg tega pa je potrebno še veliko dobre volje, požrtvovalnosti in razumevanja. Mi pa hočemo samo dobrih rezultatov in zmag, ki pa jih kar čez noč ni mogoče doseči.

D. P.

Sodelavce našega glasila naprošamo, naj prispevke za juljsko številko oddajo uredništvu vsaj do 26. junija, po možnosti pa že prej.

Prvi val epidemije zlatenice ustavljen

Pretekli mesec se je v Zireh pojavila epidemija zlatenice. Evidentiranih je bilo nad 30 primerov. Večina obolelih so bili učenci osnovne šole, nekaj primerov pa je bilo tudi med člani naše kolektiva.

Zlatenica — vnetje jeter — je kužna bolezen. Zdravljenje je dolgotrajno. Specifičnega zdravila za to bolezen še ni. S pravilno prehrano je treba podpirati naravno ozdravljenje jeter. Ker se bolezen prenaša podobno kot črevesne nalezljive bolezni, je za preprečevanje zlatenice glavnega pomena razkuževanje bolnikovih fekalij. Važna pa je tudi čistoča rok.

Kot zatrjuje zdravstvena služba, je prvi val zlatenice že mimo. Pojavili pa so se že novi primeri. Upajmo, da

epidemija ne bo dobila tolikšnega obsega, kot je bilo to primer letošnje zime v Rovitah in na Vrhniki.

M. Kastelec

»DELO, ŽIVLJENJE« je glasilo tovarne obutve ALPINA ZIRI.

Ureja ga uredniški odbor: MARIJA KASTELIČ, VLADIMIR PIVK, ALFONZ ZAJEC, ANTON ZAKELJ, ERNEST DEMŠAR, MILAN MOCNIK, STANE KOSMAC, STOJAN PERTOVT, odgovorni urednik MAJDA JESENKO, glavni urednik

Izhaja mesečno. Naklada 1400 izvodov.

Tisk Gorenjski tisk Kranj.

Slavcu Sedeju v spomin

Dne 16. maja 1972 je za vedno prenehalo biti srce našemu tovarišu SLAVCU SEDEJU. Se pred nedavnim je bil član naše delovne skupnosti. Zahrbna bolezen mu je vedno bolj izpodjedala zdravje tako, da je moral proti svoji volji zapustiti delo in se invalidsko upokojiti.

Izjemna prizadevnost, požrtvovalnost ter močan čut odgovornosti pri delu so veliko pripomogli, da je moral tovarno zamenjati z bolnišnico. Vsi, ki smo ga poznali, vemo, kako težko mu je bilo zaradi tega. V tovarni je delal vrsto let z največjo vnemo. V prvih povojnih letih je bil večkrat udarnik. V prostem času pa se je aktivno udeleževal na športnem področju. Veliko ljubezni je posvetil svoji družini, saj ji je v času, ko so bili za gradnjo zelo težki pogoji, s trdim delom ustvaril lep dom.

Kljub osebnim skromnosti je bil do sebe preveč zahteven, zato njegovo zdravje ni zmoglo vseh naporov, s katerimi se je pretirano obremenjeval.

Pokojni je bil široko razgledan, napreden in plemenit. Ohranili ga bomo v trajnem spominu kot dobrega tovariša in vzornega delavca.

Desanki Babić v spomin

7. maja 1972 smo v Banjaluki pospremili na zadnjo pot Desanko Babić rojeno Perović, prodajalko v naši trgovini v Banja Luki.

Desanka se je rodila pred petindvajsetimi leti v vasi Krnete (Laktaši). Osnovno šolo je končala

v rodni vasi, nato pa smo jo 1963 leta sprejeli v prodajalno v Banja Luki kot vajenka. Mirna in prizadevna Desanka je kaj kmalu pokazala, da bo uspešna prodajalka, saj je šolo končala v rekordnem času. Po končanem šolanju se je zaposlila v prodajalni »Alpine« v Banja Luki. Vsi, ki smo jo poznali, smo jo cenili kot pridno in prizadevno delavko. Pred letom dni pa je začela bolehati. Napadla jo je zahrbtna bolezen, zaradi katere se je morala 5. maja letos v cvetu svoje mladosti posloviti od svojega sina, moža, staršev in sodelavcev.

Desanko bomo ohranili v najlepšem spominu.

Demšar Ernest

A. F.

Partizanska zgodba

Leta 1941 je nemška vojska zasedla Slovenijo. Nekateri zavedni Slovenci so odšli v partizane, drugi pa so jim pomagali.

Med te druge je spadaj moj stari oče. Bil je že precej star in ni mogel v partizane. Zato so bili partizani vselej dobrodošli na njegovi kmetiji v Stari Oselici nad Trebijo. V začetku vojne Nemci niso prišli tako daleč v hribe, ko pa je bilo partizanov vedno več, so tudi oni začeli prodirati v hribe.

Stari oče ni slutil, da ga je sosed izdal. Zato se ni skrival v skrivnem bunkerju.

V hiši je bilo tudi nekaj partizanov, ki so kmalu odšli. Komaj je mati končala s delom, že je zagledala nedaleč od hiše zelene uniforme s kljukastimi križi. Oče se ni mogel več skriti v bunker, ker bi ga Nemci sigurno opazili, ko bi tekel proti gozdu. Vdal se je v zadnjo rešitev. Matj ga je zakopala v kup gnoja, tako, da je lahko dihal.

Kmalu je bila hiša polna Nemcev. Ti so osorno povpraševali po očetu. Materi so grozili, da jo bodo skupaj s hišo zažgali, vendar tega niso storili. Začeli so preiskovati meter za metrom, bajonetj so prebodli vsak centimeter sena in slame. Poleg tega so v seno tudi streljali. Na srečo niso bili tako bistroumni, da bi pogledali še v kup gnoja.

Ker niso nič našli, so oropali hišo vseh živih. Nato so se odpravili nazaj v dolino. Toda že na vrhu grebena so jih zasule krogle. V dolino so se vrnili z nekaj mrtvimi.

Nemci so se še večkrat pojavili v hiši in iskali deda. Mnogokrat so prišli zaman, vendar se ga jim je posreči-

lo ujeti ravno pred koncem vojne. Odpeljali so ga v Begunje, kjer sta dedova brata zgubila življenje zato, ker sta poslušala londonski radio.

Po osvoboditvi se je ded vrnil, vendar bolehen, kakršen je še danes. Zaveda se, da je zdravje daroval za svetlo bodočnost vseh nas mladih in ni mu žal.

Eržen Ivo
8. b

Luči ni bilo več v njene oči, smehljaja ne več na njene ustnice

Bilo je nekaj dni pred prazniki. Kaj smo takrat praznovali, se ne spominjam več dobro. Vem, da je bilo takrat v hiši polno dela, tekanja sem in tja in vsem nam se je nekako mudilo. Največ dela in največ skrbi pa je imela mama.

Se dobro se spominjam, kako je stala pri štedilniku, od katerega je puhala neznanška vročina. V obraz je bila vsa rdeča, poznalo se ji je, da je tisti dan že veliko naredila, toda ni se jezila. Ne, celo zdelo se mi je, da je na njenem obrazu igral nasmeh in veselje v mislih, ko bo pred nas pogrnila mizo in jo bogato obložila.

Jaz sem takrat v sosednji sobi ravno nekaj delala, ko me je mama poklicala: »Mati, pojdi v trgovino! Zjutraj, ko sem nakupovala, sem pozabila kis. Pa ga zdajle pojdi ti iskat!«

Namrdnila sem se in rekla: »Pa moram ravno vse jaz? Sicer pa bi tudi kis lahko že zjutraj prinesla.« Ni mi rekla besede, samo žalostno me je pogledala in opazila sem, kako je njen obraz prekrila neka temna senca žalosti.

sti. Zavedala sem se, kaj sem napravila. V tistem trenutku sem že držala v rokah torbico in rekla: »Saj bom šla, takoj pojdem.« Hotela sem še nekaj reči, toda stisnilo me je v grlu, kakor da bi mi v tistem hipu zmanjkalo besed. Po poti do trgovine sem zbirala besede, da bi se ji opravičila. Vem, nobena ne bi bila prava.

Ko sem se vrnila, sem s težkim korakom stopila v kuhinjo. Nekaj mi je reklo: »Moraš!« Stopila sem k nji in rekla: »Mama, saj ne bom nikdar več taka.« Vem, da so mi v oči stopile solze, toda zdržala sem se. Ni pa jih za-

Uredniški odbor bi si rad pridobil novih sodelavcev tudi iz vrst šolske mladine, saj so to bodoči člani našega kolektiva. Zato je ob zaključku šolskega leta obljubil tri knjižne nagrade za najboljše spise.

Pri izbiri med mnogimi lepimi spisi so nam pomagali učitelji, tako da knjižne nagrade prejmejo:

1. MALCI NAGLIČ, za spis »LUČI NI BILO VEČ V NJENE OČI, SMEHLJAJA NE VEČ NA NJENE USTNICE«

2. IRENA MLAKAR, za spis »PRVIČ V OPERI«

3. IVO ERZEN, za spis »PARTIZANSKA ZGODBA«.

Vse tri nagrajene spise danes objavljamo, zraven pa še enega (Pismo Titu), za katerega je zmanjkalo nagrad.

tajila mama. V oči sta ji privreli dve debeli kaplji, pobozala me je po laseh in vedela sem, da mi je odpustila.

Malči Naglič
7. b razred

Prvič v operi

Ura je bila že čez osem, ko smo končno posedli v avtobus in se odpeljali. Po dolgi Poljanski dolini smo kmalu zagledali prve mestne hiše in hkrati tudi tablo z napisom »Ljubljana«. »Se malo in kmalu bomo v operi,« je dejal tovariš ravnatelj. »Pazite, kako se boste obnašali!« Avtobus se je ustavil pred Tivolijem. Izstopili smo in si ogledovali operno hišo. Ura se je bližala deseti. Vstopili smo v veliko rumeno hišo s težkimi zavesami in lepo obloženim podom. Kar bali smo se, da ne bi kaj pomazali. Končno so nam razdelili vstopnice in vstopili smo v lože. Bilo je prekrasno. Vse, kar je naš pogled dosegel, se je svetilo in vse je bilo izrezljano. Pogled se mi je ustavil na odru. Težke zametne zavese so pokrivalo sceno. Pod odrom pa je bil velik orkester, ki je pozneje pevce spremljal pri petju.

Najprej je prišel na oder neki mladinec in nam opero predstavil. Opera je bila komična in skladatelju je uspešno združiti glasbo in ples, zvijačnost in preprostost, veselje in žalost ter ljudsko folkloro. Nato je orkester zaigral uverturo. Težke zavese so se začele odpirati. Na odru so bila dekleta in fantje v zelo pisanih narodnih nošah. Čudovito so peli.

Kmalu smo v tej množici nastopajočih spoznali Marinko in Janka. Imela sta se rada, vendar ostali za to niso ve-

deli. Stari mešetar Kecal pa pa je Marinko snubil Vaška, Mihovega sina. Janko je bil voljan Marinko pustiti le pod tem pogojem, da jo dobi Mihov sin. Za svoje popušcanje je dobil 300 forintov in ker je na videz Janko prodal svojo nevesto, je opera tudi dobila naslov Prodana nevesta. Po številnih duhovitih spletkah pa se je izkazalo, da bo Marinko dobil Janko, kajti tudi on je bil Mihov sin, vendar iz prvega zakona.

S tem zapletom se je opera Prodana nevesta tudi končala. Posamezne vloge so čudovito peli: Rajko Koritnik, Vilma Bukovec in nenadkriljivi Ladko Korošec.

Bili smo navdušeni in ko sem se vračala v žiri, sem stalno ponavljala: »Se bom prišla v opero.«

Irena Mlakar
8. b razred

Pismo tovarišu Titu

Dragi tovariš Tito! Za tvoj osemdeseti rojstni dan ti želim vse najboljše. Rad bi, da bi nas še naprej vodil po poteh samoupravljanja. Kar si storil ti za našo srečno domovino, je storil malokdo. Našo državo si pripeljal do socializma, do stopnje, kjer so delavci sami sebi gospodarji. Hočem, da bi še naprej ostal voditelj bratskih narodov Jugoslavije. Verjamem, da jih boš znal voditi tako, kot si jih vodil do sedaj.

Tvoja visoka starost me navdaja z občudovanjem. Kako moreš tako trdno voditi to našo, še kar veliko domovino? Hvala ti, ker se bojuješ za mir in enakopravnost vseh narodov na svetu.

Zatorej: Srečno, tovariš Titu!

Franci Demšar
6. a razred

JOZE PERNELJ

Ubiti zvon

8. nadaljevanje

Andrej se je izmikal odkriti besedi, oče je pritrjeval stricu, ta pa je že skoraj neveljavno dejal:

»Pa vzemi kakšno bajtarijo, ki ne more doma živeti, ali pa kakšno deklo, da jo boš imel za v hlev in svinjak.«

Andreju je butnila kri v glavo. Jeze, ki se mu je nabirala že vse popoldne, ni mogel več zadržati. V hipu je izgubil ves strah pred stricem in ves očetom. Dvignil se je izza mize in odločno dejal:

»Nič zato, če vzamem deklo, samo da bom izbral sam. Grunt pa naj ima kdor hoče. Dovolj mi je životarjenja na teh melinah. Sin ponsnega Andrejevšča nima niti svojih hlač. In danes, ko je nedelja, nima niti za kozarec vina, da bi stopil v fantovsko družbo. Tako je to oče!« je dejal že nekoliko

upehano. »Jaz grem proč od tod in pika.«

Oče je stal sredi hiše kot ukopan in začudeno gledal. S težko roko si je počasi drsel čez prsi, kot bi si hotel ublažiti notranjo bolečino, ki mu je trgala srce.

Stric je zavihal nos, Peter se je ponosno zravnal za mizo, Justina pa je zadržala dih in prisluhnila.

Oče se je poskušal umiriti in komaj je prišel do diha.

»Andrej, bodi bolj razsoden. Ne vem, kaj te je iznenada tako neumno picilo. Ne bodi zaletav!« Za hip je utihnil, kot bi se nekam zamislil. »So te res tako pokvarili med vojno tisti barantači naših usod? Saj so res prepričljivo tvezili o novi družbeni ureditvi, da bi jim kmalu še izkušen človek nasedel. No, kje pa so danes? Te položnice za davek ti prinesejo, potem pa jih spet ne vidiš do drugega

davka ali prvih volitev. Vi, mladi, pa jim nasedete, ker nimate življenjskih izkušenj... Koliko jih je že šlo v tovarne in tam životarijo od meseca do meseca? Doma pa le pridelamo živeža za celo leto.«

»Životarijo? Mi pa tu živimo!« je Andrej poprijel za besedo. »Jaz bom životaril, če ostanem doma. Čas pa bo drvel mimo in me puščal zadaj.«

Stric je potegnil z očetom: »Tako je, oče Andrej! Prav si mu povedal. Samo lahko življenje gre danes mladini po glavi.«

Andreja je spet spodbodlo. »To ni res!« je odločno pribral. »Prav mladina gradi nove tovarne.«

»In razdira naše kmetije!« je vskočil oče, toda Andrej mu ni dal do besede. »Gradila bo nov svet, za katerega smo se borili v naši revoluciji. Oče, tu imam tudi sam svoj delež. Če pa ostanem doma, bo ostalo vse pri starem in od svojega boja bom imel le spomin na materino smrt.«

Zdaj se je vtaknil stric: »Torej si še tako otročji, da verjameš, kako smo z vojno

nekaj pridobili? Veš, s tvojim očetom pa sva v dveh vojnah skusila, da je vojna največja svinjarija te naše brezbožne zemlje.«

»Tako je, Matevž!« je pribral oče. »Vojna nam je še vselej prinesla le razdejanje in vse drugo, kar je zoper človeštvo. Vojna je res prava šiba božja. Tudi v tej vojni nismo nič pridobili, le izgubili smo vse, ko smo zgubili mamo. Ti Andrej, pa sedaj pljuvaš na njeno prelito kri; je še komaj izdaval in spet je moral sestiti.«

Andreja so očetove besede prizadele, vendar ni hotel popustiti, le glas je umiril:

»Menda nisem rojen za grunt. Večno enako kmečko življenje me dolgočasi. Rajši bi živel med tovarniškimi delavci. Ti so v stalnem boju za večjo produktivnost, za obnovev ruševin in zboljšanje življenjskih pogojev. Doma pa se mi zdi, da sem z eno nogo zakopan v zemljo, z rokami pa v delo, od teme do teme. Tako delo jemlje preveč časa, obrodi pa premalo sadov.«

Mučno tišino je prekinil oče:

»Torej, je to tvoja zadnja beseda?«

»Zadnja!«

Justini so se zašibile noge, da je morala sestiti. Stric se je v zadregi presedal, oče pa je sunkovito vstal, stopil proti Andreju ter slovesno, čeprav s tresočim glasom dejal:

»Prav! Če si se tako odločil, lahko pobereš svojo culo in pojdeš od koder si prišel. Samo vedi, da doma potem nimaš česa več iskati. S tega mesta in v navzočnosti vas vseh dajem grunt Petru. Ti, Andrej, pa ga izgubiš z vsemi pravicami za vse čase, ker s svojim dejanjem in početjem nisi ne nam ne drugim kmetom v ponos. Dovolj si star in, mislim, tudi pameten. Pojdi po svoji poti. Samo vedi, da ta pot vodi samo od doma.«

»Prav, hvala vam, oče,« je umirjeno dejal Andrej. Vstal je izza mize, odšel iz hiše in se napolnil proti Srednjemu brdu.

»Torej sem svoboden. Kot ptiček, ki pobegne iz svoje gnezda v širni svet.«

(Nadaljevanje prihodnjič)

Zunaj tovarne

Solarji so se dobro odrezali

Vsako leto se v mesecu maju zvrstijo šolska tekmovanja v raznih dejavnostih, od občinskih, preko republiških, pa do zveznih. Učenci vsake šole, ki se — denimo — uvrstijo na zvezno tekmovanje, so lahko upravičeno ponosni na svoje uspehe. Poplačani so za celoletni trud, za svojo prizadevnost in marljivost. Uspeh jim vliva nove volje in poguma do nadaljnega dela na področju izvensolske dejavnosti.

Tudi mi smo letos lahko ponosni na naše učence, saj so ti dosegli nekaj res lepih rezultatov, tako na športnem, kakor tudi na kulturno-umetniškem področju.

Naša pionirska košarkarska reprezentanca (dekleta), je zopet republiški prvak, 22. junija 1972 odpotuje na Ohrid, kjer bo častno zastopala našo republiko na državnem prvenstvu. Pod mentorstvom trenerja tov. Erzenožnik Darija naša dekleta že nekaj let nizajo uspeh za uspehom. Letos so torej ohranile ugled lanskeletnih državnih prvakinj, osvojile republiško prvenstvo in so na najboljši poti, da ponovijo uspeh tudi letos. Moramo pohvaliti naše izredne košarkarice: Kavčič Nado, Gantar Mileno, Bogataj Majdo, Krolnik Nuško, Podobnik Majdo, Gantar Jelko, Kolenc Mojca, Drmota Tatjana, Loštrec Simona, Mohorič Vido, Mlinar Vido, Naglič Amalijo in Ušeničnik Jano, ki so se požrtvovalno borile in dosegle tako zavirljiv uspeh.

Na Ohridu veliko srečel!

Naš mladinski komorni pevski zbor je 27. maja s svojim programom nastopil na republiški reviji pevskih zborov v Zagorju, kjer je pod vodstvom dirigenta Slobodana Poljanskega izvajal tri dela: Antona Jobsta — Rasti rožmarin, Maksa Pirnika — Zvezdica in Stevana Mokranjca — Primorski napjevi.

Konkurenca na področju mladinskega zborovskega peja je v Sloveniji izredno huda, zato se nismo nadejali kakih posebnih uspehov. Vendar smo bili presenečeni. Po oceni glasbenih strokovnjakov si je mladinski komorni zbor osnovne šole Ziri pridobil pravico do udeležbe in tekmovanja na zvezni reviji pevskih zborov, ki bo maja 1973 v Celju. Mladim pevcem želimo, da bi še vnaprej tako uspešno nadaljevali pevsko tradicijo, ki jo je v našem kraju zasnoval skladatelj Anton Jobst.

Pri naštevanju naših uspehov pa ne smemo mimo ostalih dejavnosti, ki so v letošnjem letu dosegle lep razvoj. Tako moramo omeniti tudi naš šahovski krožek in ekipo mlajših pionirjev, ki jih vodi tov. Pečnik Boris, še posebej pa učenca 6. a razreda Francija Demšarja, ki je letos

postal gorenjski šahovski prvak.

Prav tako zasluži vse priznanje naš prometni krožek, ki se je pod mentorstvom tov. Marjana Kočevarja udeležil republiškega prvenstva v Novi Gorici, pa tudi naši mladi matematiki, ki so se na občinskem prvenstvu »računarjev« izredno dobro odrezali.

Ob tej priložnosti se z hvaljemo kolektivu ALPINE za razumevanje do naših dejavnosti in za izkazano finančno pomoč. Želimo da bi bilo naše sodelovanje še vnaprej tako plodno — da bi se uspehi naših učencev nadaljevali in še stopnjevali!

Učiteljski zbor
osnovne šole Ziri

ŠPORT

ZIROVSKE PIONIRKE SPET REPUBLISKE PRVAKINJE V KOŠARKI

Končano je republiško prvenstvo osnovnih šol v košarki za pionirke in pionirke. Tako kot lansko leto so tudi letos prvo mesto osvojile igralke SSD Tabor Ziri.

V finalno tekmovanje, ki je bilo v Soštanju, so se uvrstile ekipe osnovnih šol: D. Kumar Ljubljana Bežigrad, C. Golar iz Škofje Loke, B. Kidrič iz Maribora, B. Röck iz Soštanj, Kranjska gora in Ziri.

Prvega dne so Zirove premagale osnovno šolo B. Kidrič s 57:10 in osnovno šolo B. Röck s 37:27.

Odloučen je bil drugi dan, ko so dosegle proti osnovni šoli D. Kumar 40:28 in proti osnovni šoli C. Golar 31:15 ter tako brez poraza zasedle prvo mesto. S tem so si pridobile pravico sodelovanja na državnem prvenstvu, ki bo letos v Ohridu proti koncu junija.

Mladim igralkam čestitamo ob doseženem uspehu ter jim želimo, da bi se na državnem prvenstvu čim bolj odrezale.

MILENA GANTAR, članica zmagovalne pionirske košarkarske ekipe pripoveduje o republiškem košarkarskem prvenstvu za pionirke:

»27. maja smo se odpeljale na republiško košarkarsko prvenstvo v Soštanj. Na igrišču osnovne šole Bibe Röck smo se pomerile s štirimi ekipami iz ostale Slovenije. Prvi dan smo premagale Mariborčanke, nato pa smo odigrale tekmo z domačimi košarkaricami. Ta tekma je bila za nas najtrši oreh predvsem zaradi sodnikov, ki so bili naklonjeni domačinkam. Naslednji dan smo uspele premagati šolo Danila Kumarja iz Ljubljane s precejšnjo razliko v koših. Za prvo mesto pa smo se pomerile z ekipo šole Cvetka Golarja iz Trate in jih po hudi borbi premagale. Tako smo postale četrtič zapored slovenske prvakinje v košarki med pionirkami. Na tekmovanju smo z veseljem nosile trenirke z

Mladinski komorni pevski zbor OŠ Ziri na zvezni ravni

znakom žirovske tovarne ALPINA, v kateri se zaposlujejo naši očetje in matere. Delovnemu kolektivu tovarne ALPINE se najtopleje zahvaljujemo za pomoč, ki nam je bila potrebna za nastop na republiškem prvenstvu. Obljublamo, da se bomo na državnem prvenstvu v Ohridu vneto borile in tako čim bolj zastopale naš kraj in našo republiko.

KLADIVAR ZAENKRAT SE BREZ TOČK, MLADINCI SE BOLJE DRŽE. USPEŠEN START ŽENSKÉ EKIPE

Prvi del tekmovanja v II. SKL — zahod je na polovici. Košarkarji Kladivarja še niso uspeli osvojiti nobene točke ter so kot zadnji na lestvici brez točk. Doma so izgubili s TIK Kobarid s 75:63, v Koprju pa s Koprom 69:59.

Tekma s Tolminom pa je bila zaradi zlatenice v Zireh preložena.

Veliko bolje se držijo mladinci, ki tekmujejo v ljubljanski tekmovalni skupnosti. Doslej so odigrali že štiri

Štipendisti na praksi

Na pragu počitnic smo in kmalu bodo med nami dijaki in študentje, naši štipendisti. Letošnji program njihove počitniške prakse je bil izdelan pravočasno, da smo ga lahko vskladili z željami in možnostmi tovarne in štipendistov.

Množica mladih ljudi (75) naj bi si v času počitnic nabrala čimveč spoznanj, ki naj bi jim koristila pri nadaljnjem šolanju ali pa kasneje, ko se bodo zaposlili. Zato nameravamo letos počitniško prakso organizirati bolj strokovno in spremljati, poleg tega pa preizkusiti tudi nekatere moderne metode dela (teamsko delo).

N. P.

tekme in dosegli naslednje rezultate:

Kladivar : Moste — 81:39
Kladivar : Črnuče — 60:39
Ljubljana : Kladivar — 39:67
in Moste : Kladivar — 41:49.

Do konca prvega dela tekmovanja bodo odigrali še tekmi v Črnučah in doma v Ljubljano.

Tudi košarkarice »Etikete« so dobro startale v ženski ligi LTS, saj so od dosedaj odigranih 4 tekem trikrat zmagale in enkrat izgubile.

Rezultati:

Zarja : Etiketa	31:56
Ježica : Etiketa	18:87
Etiketa : Olimpija B	53:44
Litija : Etiketa	53:29

JUDOISTI SPET V LIGI?

Vse kaže, da se je judoistom Alpine uspelo plasirati v I. republiško judo ligo. Na zadnjih dveh tekmovanjih, doma z ekipo Milice in Sentvida in v Idriji z Idrijo, nasprotniki niso prišli na blazine, tako, da so naši dobili tekme brez borbe. V prijateljskem dvoboju z Idrijo pa so zmagali s 5:1.

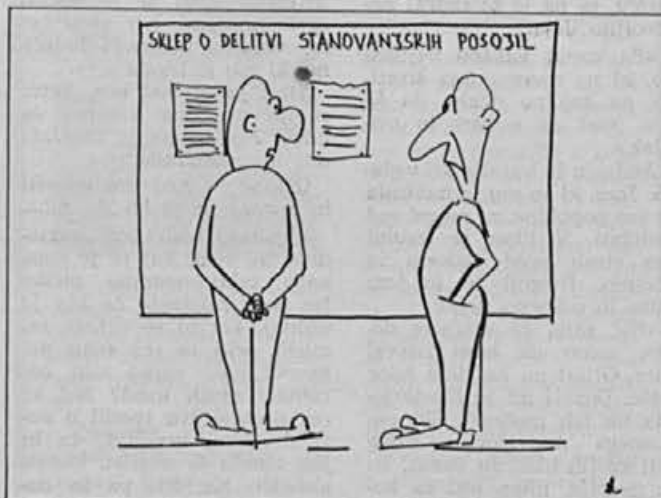
Na žalost je delo komisije, ki vodi tekmovanje II. judo lige, zelo površno. Tako še sedaj ni objavljena končna lestvica tekmovanj, pa tudi to se še ne ve, če je vstop v prvo ligo avtomatičen, ali pa so potrebne še kvalifikacijske tekme.

Kej je djau?

Med kopicco duhovitih odgovorov, kaj je mož izrekel ob pogledu na kuhinjo, je uredniški odbor odbral tehle deset:

1. Kotli novi — čorba stara (O. V.)
2. Edin tle dinar še vela (H. L.)
3. Velik koštal — velik poznal (M. B.)
Računalnik, malico prosim! D. J.
Vse se svet, še u šalc N. P.
Spet po amprejnu smrdi K. M.
Vse novu: kuhne, kamanda, jedilnik? N. P.
Jejčk pa čaj plačem O. V.
Katlu čast — delavcu mast P. M.
A vse drsate? O. V.
A se bo samu kahal? A. J.

Novo nagradno vprašanje:

Trije najbolj duhoviti odgovori bodo spet nagrajeni. Ne pozabite — največ 5 besed. Odgovore pošljite do 26. junija!